

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15087

гр. София, 20.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **4534** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на И. М. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 560/18.03.2026г., издадена от младши автоконтрольор в 04 група, 01 –ви сектор в отдел „ПП“ при СДВР, с която му е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „з“ бб от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Съдът, след като се запозна с доказателствата, представени с жалбата и административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е оспорил заповедта за налагане на ПAM, поради което на основание чл. 166, ал. 2 от АПК искането е допустимо. Разгледано по същество е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Нормата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т.е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда.

Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като жалбоподателят на 18.03.2026г. при управление на МПС – лек автомобил „Волво ХЦ 90“ с рег. [рег.номер на МПС] , е извършил нарушение по чл.40, ал.1 и чл.123, ал.1,т.1 ЗДвП, вследствие на което е реализирал ПТП.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 ЗДвП, предвиждаща „водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напуска местопроизшествието е длъжен да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на

територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените му указания“.

Разпоредбата на чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200 лв. за водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие.

Съгласно чл. 171, т.1, б. з, бб(за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, извън случаите по букви "а" – "ж", за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. С депозираното искане не са представени никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ.

Твърденията в искането за настъпването на вреди, изразяващи се в лишаване от възможност за жалбоподателя да упражнява трудовата си дейност и да се придвижва свободно са голословни и неподкрепени с каквито и да било доказателства, че в служебните ѝ задължения на К. влиза и управление на МПС или за необходимостта му да ползва МПС ежедневно.

Изложеното без представени доказателства в тази връзка, не води до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ.

Искането е не мотивирано, без приложени доказателства за твърденията на жалбоподателя, включително и в него не се твърди вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. М. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Т. срещу Заповед за прилагане на

принудителна административна мярка /ПAM/ № 560/18.03.2026г., издадена от младши автоконтрольор в 04 група, 01 –ви сектор в отдел „ПП“ при СДВР, с която му е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „з“ бб от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

Съдия: